

Verre Somsens op reis naar Somsens

AMSTERDAM, STAD MET ZONNESCHIJN*door Paula Crist [816]*

Omdat een bevriende collega uit het onderwijs voor een jaar in Brussel zat en ik een fantastisch goedkope ticket kon krijgen, ben ik uit Minnesota (USA) vertrokken voor een vierdaags bezoek aan Holland en Brussel.

Ik heb ontdekt dat Amsterdam de stad met zonnenschijn is, omdat de zon alleen maar scheen toen ik in Amsterdam was. In Brussel liet hij zich helemaal niet zien!

Ik herinnerde me een paar herkenningspunten in Amsterdam van onze trip voor de Wereldwijde Somsen Reünie in 1997 en zo kon ik met Theo, Yvonne en Johan afspreken om elkaar te ontmoeten bij het Renaissance Hotel, niet zo ver van het Centraal Station.

Toen ik met de *Thalys*, de hoge snelheidstrein steeds dichterbij Amsterdam kwam, begon de zon steeds feller te schijnen en tegen de tijd dat ik door de straten wandelde, op weg naar onze ontmoetingsplaats, was het een schitterende zondagmorgen geworden.

mijn zwager Ron, mijn nichten Kathy en Sal met haar man Dave, die met me mee reisden in 1997, maar zij kenden de boeiende geschiedenis van Amsterdam niet zoals Theo en Johan. Er is een bepaald huis uit 1602 dat helemaal ingebouwd is door het Victoria Hotel omdat de eigenaar weigerde zijn huis aan de bouwmaatschappij te verkopen. We wandelden bij het Vondelpark en tussen het Rijksmuseum en het Van Goghmuseum, waar ik tot mijn verbazing in het groene gras een ijsbaan zag.

Helaas moesten we van Theo afscheid nemen omdat hij een afspraak had met zijn dochter Hester.

De rest van de dag zouden we doorbrengen met een bezoek aan het Anne Frankhuis, dat bijna helemaal verbouwd was sinds ons bezoek in 1997. Hoewel het nog erg interessant is, is het toch wel erg *hightech* geworden en heeft het naar mijn mening wel iets verloren van de kern van wat die schuilplaats symboliseert voor vele Joodse gezinnen en hun ervaringen tijdens de oorlog.

Met zijn drieën hebben we geweldig genoten van een heerlijke rijsttafel in een bekend Indonesisch restaurant dichtbij het Anne Frankhuis. De rest van de avond hebben we een wandeling gemaakt door de straten van Amsterdam, soms met z'n drieën arm in arm lopend.

Hoewel de tijd die we samen waren erg kort was en erg snel voorbij ging, was ik blij dat we elkaar weer konden ontmoeten. Zoals we zo vaak tegen elkaar gezegd hebben: de familiebanden die we tijdens de eerste familiereünie intenser begonnen te voelen, hebben ons aller levens verrijkt.

Paula achter het Rijksmuseum bij de ijsbaan

De aanwijzingen die ik mijn Nederlandse neven gegeven had, bestonden hieruit, dat zij maar moesten plannen wat zij geschikt vonden voor een bezoek van één dag. Dat hebben ze geweldig gedaan!

Theo wees ons de weg naar de oudste bruine kroeg in Amsterdam, waar wij (Theo, Johan en Yvonne) genoten van traditionele koffie met appeltaart en slagroom. Daarna hebben we een rondvaart door de grachten gemaakt. Maar ik weet zeker, dat we nog méér genoten hebben van simpelweg bij elkaar zijn, dan van wat we onderweg hebben gezien. Ik heb alle respect voor mijn familieleden, mijn zusters Cindy en Mary,

r-l: Johan [1089] met Paula en Yvonne